

Sygn. akt III AUa 265/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lipca 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Elżbieta Gawda
Sędziowie:	SA Barbara Hejwowska SA Małgorzata Rokicka-Radoniewicz (spr.)
Protokolant: protokolant sądowy Kinga Panasiuk-Garbacz	

po rozpoznaniu w dniu 13 lipca 2016 r. w Lublinie

sprawy K. H.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o ustalenie podlegania ubezpieczeniom społecznym

na skutek apelacji K. H.

od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 9 grudnia 2015 r. sygn. akt VII U 57/15

oddala apelację.

Barbara Hejwowska Elżbieta Gawda Małgorzata Rokicka-Radoniewicz

III AUa 265/16

UZASADNIENIE

Organ rentowy - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 6 listopada 2014 roku na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 11 ust. 2, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 roku, poz. 1442 z zm.) oraz art. 58 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 roku Kodeks cywilny (t.j. Dz. U. z 2014 roku, poz. 121) stwierdził, że K. H. jako osoba prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowy i wypadkowemu od dnia 1 lipca 2014 roku oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 1 lipca 2014 roku.

Od tej decyzji odwołanie do Sądu Okręgowego w Lublinie wniosła K. H. domagając się uchylenia zaskarżonej decyzji z uwagi na nieprawidłowe podanie podstawy prawnej poprzez wskazanie art. 58 k.c. jako podstawy rozstrzygnięcia, podczas gdy w stosunku do ubezpieczenia społecznego nie stosuje się przepisów prawa cywilnego, ewentualnie o zmianę zaskarżonej decyzji w całości poprzez ustalenie, że odwołująca od dnia 1 lipca 2014 roku podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowy i wypadkowemu oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 1 lipca 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Lublinie wyrokiem z dnia 9 grudnia 2015 roku oddalił odwołanie. Sąd Okręgowy ustalił, że od dnia 1 lipca 2014 roku K. H. figuruje w Centralnej Ewidencji i Informacji Działalności Gospodarczej jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność, której głównym przedmiotem jest działalność portali internetowych dla czasowiczów, pod firmą (...). Wpis w ewidencji działalności zawiera również informację do co przedmiotu działalności w zakresie usług biurowych. W chwili dokonania rejestracji działalności ubezpieczona była świadoma stanu ciąży.

Z tytułu prowadzenia wskazanej pozarolniczej działalności gospodarczej skarżąca dokonała zgłoszenia do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego oraz dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego na druku ZUS ZUA od dnia 1 lipca 2014 roku, z kodem tytułu ubezpieczenia 0570, tj. jako osoba prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą, dla której podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowi zadeklarowana kwota nie niższa niż 30 % minimalnego wynagrodzenia za pracę, wskazując w deklaracji rozliczeniowej ZUS DRA za miesiące lipiec 2014 roku – wrzesień 2014 roku podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w wysokości 9.350,00 złotych.

W ramach czynności przygotowawczych do rozpoczęcia prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w zakresie działalność portali internetowych ubezpieczona w dniu 7 sierpnia 2014 roku dokonała zakupu pieczętka za kwotę 47,50 złotych. W tym zakresie ubezpieczona zawarła nadto umowę z M. T., prowadzącą biuro rachunkowe, której przedmiotem było świadczenie usług księgowych związanych z działalnością gospodarczą skarżącą. Świadek M. T. równocześnie prowadzi obsługę księgową (...) s.c. Z tytułu zawartej umowy ubezpieczona uiszcza w dniu 31 sierpnia 2014 roku na rzecz M. T. wynagrodzenie w wysokości 123 złotych.

W ramach czynności przygotowawczych w dniu 4 sierpnia 2014 roku ubezpieczona skierowała do K. S., prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...), zapytanie ofertowe dotyczące wstępnej wyceny prac związanych z przygotowaniem portalu internetowego obsługującego wyszukiwanie noclegów na rynku polskim, zawierające specyfikację w zakresie oczekiwań skarżącego co do produktu. W dniu 5 sierpnia 2014 roku K. S. odpowiedział ubezpieczonej, określając orientacyjny koszt portalu według przesłanych wytycznych na kwotę 5.000,00 złotych. Następnie w dniu 3 września 2014 roku ubezpieczona oraz K. S. zawarli umowę o wykonanie projektu graficznego strony internetowej zgodnie z zebraniem przez wykonawcę, bądź dostarczoną przez zamawiającego materiałem fotograficznym i tekstach dopełniających. Strony umowy określiły czas realizacji jej przedmiotu na 60 dni roboczych poczynając od zaakceptowania ostatecznej wersji projektu. Cena usługi wykonania projektu graficznego została określona przez strony umowy na kwotę 1.000,00 złotych. W dniu 31 października 2014 roku K. S. wystawił za wykonanie usługi projektu graficznego strony internetowej fakturę na kwotę 1.230,00 złotych. Po tym dniu strony umowy nie podejmowały żadnych czynności mających na celu realizację przygotowanego projektu graficznego strony internetowej. Aktualnie strona nie została jeszcze zbudowana.

W okresie od dnia 1 stycznia 2011 roku do dnia 30 czerwca 2014 roku ubezpieczona świadczyła pracę na rzecz (...) s.c. na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku specjalisty ds. sprzedaży za wynagrodzeniem około 3.000,00 złotych brutto. Wspólnicy spółki są braćmi, a P. H. mężem ubezpieczonej. Do obowiązków skarżącej należało wykonywanie czynności biurowych. Z dniem zarejestrowania pozarolniczej działalności gospodarczej skarżąca zakończyła zatrudnienie na podstawie umowy o pracę i w dniu 1 lipca 2014 roku zawarła z poprzednim pracodawcą, reprezentowanym przez G. H., umowę prowadzenia obsługi biura działu handlowego. W miejsce skarżącej nie została zatrudniona dodatkowa osoba, a jej obowiązki zostały przejęte przez G. H. oraz jednego z pracowników magazynu.

Wskazana umowa stanowiła podstawę zobowiązania ubezpieczonej do stałej i kompleksowej obsługi biura handlowego w L., polegającej w szczególności na wprowadzaniu faktur zakupowych, wystawianiu dokumentów sprzedażowych, rejestrowaniu umów z kontrahentami, obsłudze umów związanych z postępowaniami przetargowymi, w których uczestniczy zleceniodawca, przygotowywaniu kompletu dokumentacji księgowej za każdy miesiąc i przekazywanie jej do biura rachunkowego prowadzącego księgowość spółki, planowanie czasu pracy pracowników wykonujących swoje czynności w biurze spółki, obsłudze sklepu internetowego camedica.pl, prowadzeniu ewidencji poziomu sprzedaży przedstawicieli zatrudnionych w poszczególnych województwach i codziennym raportowaniu wyników tej ewidencji oraz analizie poziomu stanów magazynowych i codzienne ewidencjonowanie zapotrzebowania zakupowego. Strony umowy umówiły się na wynagrodzenie z tytułu wykonania określonych usług w wysokości 5.800,00 złotych. Realizacja wskazanej umowy polegała na tym, że ubezpieczona czynności wykonywała głównie w domu, a co jakiś czas przychodziła również do lokalu w którym mieściła się hurtownia. Skarżąca w ich ramach również przyuczała do wykonywania czynności biurowych G. H.. Z tego tytułu w dniach 31 lipca 2014 roku oraz 29 sierpnia 2014 roku ubezpieczona wystawiła dwie faktury, obie na kwotę umówionego wynagrodzenia, tj. 5.800,00 złotych, które zostały opłacone przez zleceniodawcę w dniach 8 sierpnia 2014 roku oraz 9 września 2014 roku. Wypłacone kwoty stanowiły jedyny przychód ubezpieczonej z tytułu zarejestrowanej z dniem 1 lipca 2014 roku pozarolniczej działalności.

Czynności związane z wykonaniem umowy z dnia 1 lipca 2014 roku ubezpieczona przestała wykonywać we wrześniu 2014 roku w związku z zaleceniami lekarskimi, zgodnie z którymi skarżąca musiała w zasadzie leżeć. Następnie w dniu 2 stycznia 2015 roku skarżąca urodziła bliźniaki i aktualnie zajmuje się ich opieką i wychowaniem. Nie podejmuje żadnych czynności związanych z prowadzeniem zarejestrowanej pozarolniczej działalności gospodarczej.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów oraz zeznania wnioskodawczyni i świadków.

Sąd Okręgowy ustalił, że istota sporu w rozpoznawanej sprawie, biorąc pod uwagę treść zaskarżonej decyzji i odwołania, sprowadza się do oceny czy prowadzona przez skarżącą w związku z wpisem do Centralnej Ewidencji i Informacji Działalności Gospodarczej z dnia 1 lipca 2014 roku, pozarolnicza działalność gospodarcza, której głównym przedmiotem jest działalność portali internetowych dla wczasowiczów, stanowi tytułu do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego.

Na wstępie Sąd podniósł, że przepis kodeksu postępowania cywilnego, znajdujący zastosowanie w sprawie z odwołania od decyzji Zakładu, tj. art. 477¹⁴, w katalogu rozstrzygnięć Sądu wydawanych w następstwie oceny żądań takiego odwołania, nie przewidywał uchylenia zaskarżonej decyzji.

Sytuację prawną K. H. jako osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą należy oceniać na gruncie art. 6 ust. 1 pkt 5 w związku z art. 8 ust. 6 pkt 1 oraz art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 roku, poz. 121 ze zm.)

Przepis art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy systemowej stanowi, że obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność. Zgodnie z przepisem art. 8 ust. 6 pkt 1 ustawy systemowej za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych. Natomiast przepis art. 13 pkt 4 ustawy systemowej stanowi zaś, że osoby prowadzące pozarolniczą działalność podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Wykonywanie działalności gospodarczej, a w konsekwencji określenie granic czasowych przymusu ubezpieczenia, jest obecnie pojmowane formalnie, co oznacza, że istnienie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej nie przesądza wprawdzie o faktycznym prowadzeniu tej działalności, ale prowadzi do domniemania prawnego, według którego osoba wpisana do ewidencji jest traktowana jako prowadząca działalność gospodarczą.

Z powołanych przepisów wynika, że na gruncie ustawy systemowej nie zostało zdefiniowane pojęcie cech konstytutywnych działalności pozarolniczej. Istnieje jedynie odwołanie do jej prowadzenia na podstawie przepisów o działalności gospodarczej. Źródłem wskazanych przepisów jest ustawa z dnia 2 lipca 2004 roku o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 roku, poz. 584 ze zm.), a konkretnie art. 2, zgodnie z którym za działalność gospodarczą należy rozumieć zarobkową działalność wytwórczą, budowlaną, handlową, usługową oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodową, wykonywaną w sposób zorganizowany i ciągły. W orzecznictwie wypracowany został katalog cech, determinantów, które muszą zaistnieć w danych okolicznościach faktycznych aby uprawniona była ocena określonej aktywności osoby fizycznej jako działalności gospodarczej stanowiącej tytułu do objęcia ubezpieczeniami społecznymi. Za definiującą taką działalność uznaje się cechy takie jak profesjonalność, samodzielność, cel zarobkowy, podporządkowanie regułom opłacalności i zysku (lub zasadzie racjonalnego gospodarowania), trwałość prowadzenia, wykonywanie w sposób zorganizowany i przede wszystkim uczestniczenie w obrocie gospodarczym. Właściwości cechujące działalność gospodarczą, które powinny występować łącznie, to działanie stałe, nieamatorskie i nieokazjonalne, z elementem organizacji i planowania oraz zawodowości rozumianej jako fachowość, znajomość rzeczy oraz specjalizacja

W ustalonym stanie faktycznym sprawy w okresie objętym sporem ubezpieczona nie świadczyła faktycznie usług w zakresie głównego przedmiotu zarejestrowanej pozarolniczej działalności gospodarczej. Takie działania jak dokonanie zakupu pieczętki, zawarcie umowy z osobą prowadzącą biuro rachunkowe, której przedmiotem było świadczenie usług księgowych związanych z działalnością gospodarczą oraz skierowanie przez ubezpieczoną do K. S., prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...), zapytania ofertowe dotyczące wstępnej wyceny prac związanych z przygotowaniem portalu internetowego obsługującego wyszukiwanie noclegów na rynku polskim, zawierające specyfikację w zakresie oczekiwań skarżącego co do produktu i następnie zawarcie w dniu 3 września 2014 roku umowy o wykonanie projektu graficznego strony internetowej, stanowiły w istocie wyłącznie czynności przygotowawcze dla rozpoczęcia działalności polegającej na prowadzeniu portalu internetowego dla wczasowiczów. Natomiast samo zbudowanie strony internetowej, co stanowi punkt wyjścia dla możliwości rzeczywistej realizacji przedmiotu działalności głównej, nie nastąpiło ani przed porodem ani po porodzie. Okoliczności te mają istotne znaczenia dla oceny aktywności wykazywanej przez ubezpieczoną po dniu 1 lipca 2014 roku jako spełniającej wymogi stawianej działaniom kwalifikowanym jako prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej. Sąd powołał się na poglądy Sądu Najwyższego, zgodnie z którymi, z jednej strony czynności przygotowawcze, jak poszukiwanie klientów, zamieszczanie ogłoszeń w prasie, załatwianie spraw urzędowych oznacza prowadzenie działalności gospodarczej, gdyż obejmuje ona nie tylko wykonywanie w celu zarobkowym czynności należących do zakresu jej działania, a z drugiej, podejmowanie czynności przygotowawczych polegających na poszukiwaniu kontrahentów umowy obejmującej zakres działań określony we wpisie do ewidencji oraz gotowość do podjęcia tych działań nie stanowią rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej w rozumieniu art. 13 ust. 4 ustawy systemowej, jeżeli nie doprowadziły do faktycznego jej uruchomienia (wyroki Sądu Najwyższego z dnia 25 listopada 2005 roku, sygn. I UK 80/05, z dnia 23 marca 2006 roku, sygn. I UK 220/05, z dnia 18 października 2011 roku, sygn. II UK 51/11). Przy czym bez znaczenia dla oceny ustalonego stanu faktyczny pozostaje okoliczność przyczyn z powodu których nie doszło do realizacji usług mieszczących się w przedmiocie działalności, innym niż czynności kwalifikowane jako przygotowawcze. Mając powołane poglądy na uwadze, które Sąd orzekający podziela, zasadnym jest stwierdzenie, że w ustalonym stanie faktycznym K. H. nie prowadziła działalności gospodarczej. Jak bowiem wskazano już wyżej podejmowane przez ubezpieczoną czynności po dniu 1 lipca 2014 roku mogły być uznane wyłącznie za czynności przygotowawcze, które ostatecznie nie doprowadziła do rozpoczęcia prowadzenia działalności w jej głównym przedmiocie. Nie nastąpiło bowiem samo zbudowanie strony internetowej, co stanowi punkt wyjścia dla możliwości rzeczywistej realizacji przedmiotu działalności głównej, nie nastąpiło ani przed porodem ani po porodzie.

Na marginesie Sąd Okręgowy zaznaczył, że prowadzona przez ubezpieczoną ubocznie do września 2014 roku działalność w zakresie usług biurowych, w ramach której doszło do zawarcia między skarżącą a poprzednim pracodawcą umowy prowadzenia obsługi biura działu handlowego bezpośrednio po rozwiązaniu umowy o pracę i w dniu zarejestrowania działalności gospodarczej, o przedmiocie zasadniczo tożsamym zakresowi obowiązków pracowniczych wykonywanych przez ubezpieczoną w ramach uprzednio obowiązującej umowy o pracę, nie spełnia w

ocenie Sądu przesłanki rzeczywistego uczestniczenia skarżącej w obrocie gospodarczym, rozumianego jako możliwość obsługi również innych niż prowadzone przez osoby najbliższe podmiotów gospodarczych.

Bez znaczenia w sprawie pozostaje z kolei okoliczność woli ubezpieczonej co do potrzeby istnienia po jej stronie obowiązku ubezpieczenia społecznego. Taki bowiem obowiązek osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą wynika wyłącznie z przepisów prawa wobec czego o nawiązaniu stosunku ubezpieczenia społecznego nie decyduje zgłoszenie do ubezpieczenia oraz będące konsekwencją tego zgłoszenia dobrowolne opłacanie składek w sytuacji osoby prowadzącej działalność pozbawioną cech działalności gospodarczej i nie należącą wobec tego do podmiotów ubezpieczenia określonych w art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy systemowej. Takie zachowanie ubezpieczonej, ustalone w rozpoznawanej sprawie, nie rodzi uprawnień wynikających z objęcia ubezpieczeniem (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 6 grudnia 1990 roku, sygn. III UZP 21/90 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 lutego 2002 roku, sygn. III UK 133/06).

Od tego wyroku apelację wniosła wnioskodawczynie zaskarżając wyrok w całości. Wyrokowi zarzucała:

1. naruszenie przepisów postępowania mający istotny wpływ na wynik sprawy:

– art.233 § 1 kpc poprzez błędne przyjęcie, że organ wykazał, że wnioskodawczynie nie prowadziła działalności gospodarczej, podczas gdy z wpisu wynika domniemanie, że prowadziła, a to na organie rentowym spoczywał ciężar dowodu oraz poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i dokonanie dowolnej, niepełnej i wybiórczej oceny faktów i dowodów ujawnionych w sprawie, a także wyciągnięcie nielogicznych wniosków, w szczególności poprzez uznanie, że ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, z wnioskodawczynie w okresie od 1 lipca 2014 roku nie prowadziła działalności gospodarczej;

- art.328 § 2 kpc poprzez sporządzenie uzasadnienia niespełniającego warunków wskazanych w tym przepisie co w konsekwencji uniemożliwiło pełne odniesienie do motywów jakimi kierował się Sąd I instancji;

2.naruszenie przepisów prawa materialnego poprzez ich błędną interpretację i niewłaściwe zastosowanie, a mianowicie art.6 ust.1 pkt5, art.8 ust.6 pkt 1, art.11 ust.2 oraz art.13 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez błędne uznanie, że za osobę podlegającą obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym można uznać jedynie taką osobę, która wykonywała działalność gospodarczą poprzez rzeczywistą realizację jej przedmiotu, świadcząc usługi ma rzecz osób niebędących poprzednimi pracodawcami czy członkami rodziny.

Wnosiła o zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez zmianę decyzji i uznanie, że wnioskodawczynie podlega ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej od dnia 1 lipca 2014 roku oraz orzeczenie, że organ rentowy ponosi winę za nieustalenie, że wnioskodawczynie podlega temu ubezpieczeniu oraz zasądzenie na rzecz wnioskodawczynie kosztów procesu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Przed wszystkim należy zauważyć, że apelacja zawiera zarzuty podnoszone w odwołaniu od zaskarżonej decyzji i powielenie stanowiska strony wnioskodawczynie przedstawionego w toku postępowania. Sąd Okręgowy wypowiedział się co do tych zastrzeżeń i dał temu wyraz w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, dokonując oceny zarówno argumentów zawartych w odwołaniu wnioskodawczynie, jak argumentów pozwanego. Istotą sprawy było ustalenie, czy wnioskodawczynie, zgłaszając w dniu 1 lipca 2014 roku do ewidencji działalność gospodarczą, której głównym przedmiotem jest działalność portali internetowych dla wczasowiczów mogła tę działalność rozpocząć i prowadzić zgodnie z tym wpisem, czy czynności przez nią wówczas podjęte miały na celu faktyczne prowadzenie tej działalności, czy też jedynie spowodowanie powstania warunków do uzyskania wysokich świadczeń z ubezpieczenia chorobowego i macierzyńskiego.

Najbardziej istotną okolicznością jest fakt, że działalność przy pomocy portali internetowych nie była możliwa do wykonywania od daty wpisu, ponieważ wnioskodawczyni dopiero rozpoczęła starania o zaprojektowanie i założenie strony internetowej służącej obsłudze działalności..

Wbrew pogładowi wyrażonemu w apelacji Sąd Apelacyjny nie stwierdza naruszenia prawa materialnego przez zastosowanie przepisów wskazanych w zarzucie apelacji. Sąd Okręgowy przeprowadził bardzo szczegółowe postępowanie dowodowe w granicach zgłaszanych przez strony wniosków dowodowych, wnikliwie przeanalizował materiał dowodowy zgromadzony w sprawie i poczynił ustalenia faktyczne, które znajdują pełne oparcie w przeprowadzonych dowodach, są dokładne i wewnętrznie spójne. W oparciu o zebrany materiał dowodowy, którego w zasadzie wnioskodawczyni nie kwestionuje, Sąd Okręgowy wydał trafne rozstrzygnięcie na podstawie przytoczonych w uzasadnieniu przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych. Skoro wnioskodawczyni poza własnymi twierdzeniami nie wskazała żadnych materialnych dowodów wskazujących na możliwość faktycznego prowadzenia działalności gospodarczej zgodnej z wpisem do ewidencji, zarzut sprzeczności ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego i wadliwej jego oceny jest całkowicie bezzasadny.

Sąd Apelacyjny nie stwierdza naruszenia przez Sąd Okręgowy przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych. Treść tych przepisów i warunki ich stosowania zostały szczegółowo omówione w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Sąd Apelacyjny w pełni podziela stanowisko Sądu Okręgowego i wnioskowania prawnicze odnoszące się do zasad podlegania z mocy ustawy ubezpieczeniu społecznemu osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą w okresie od jej faktycznego rozpoczęcia do faktycznego zakończenia. W świetle art. 13 pkt 4 cyt. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby prowadzące pozarolniczą działalność - od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności. W ocenie Sądu Apelacyjnego zebrany przez Sąd Okręgowy materiał dowodowy nie daje podstaw do przyjęcia, że wnioskodawczyni rozpoczęła prowadzenie działalności gospodarczej od dnia 1 lipca 2014 roku. Podejmowane przez nią działania były typowymi czynnościami przygotowawczymi do podjęcia działalności gospodarczej, której nota bene w ogóle nie rozpoczęła przed realizacją swoich uprawnień wynikających z tytułu ubezpieczenia chorobowego i domagała się świadczeń obliczonych od wysokiej podstawy wymiaru składek.

O prowadzeniu pozarolniczej działalności gospodarczej można mówić wyłącznie wówczas gdy ma ona charakter ciągły i zorganizowany – art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jedn. Dz.U. z 2010 r. Nr 220, poz.1447 ze zm.) i gdy nastąpiło już jej rozpoczęcie. W literaturze przyjmuje się, że działalność jest prowadzona od momentu dokonania pierwszej czynności w obrocie gospodarczym, która jest bezpośrednio i wprost związana z przedmiotem działalności gospodarczej, którą dany przedsiębiorca chce wykonywać (M. S., M. S. (1) M. Z., Nowelizacja ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, Mon. Praw. 2009, nr 17). Taka czynność nie została przez wnioskodawczynię podjęta – nie mogła bowiem z przyczyn faktycznych rozpocząć działalności zgodnej z wpisem do ewidencji z powodu braku odpowiedniego portalu internetowego służącego wykonywaniu usług pośrednictwa miejsc noclegowych jak również, co oczywiste, nie uzyskała też żadnego przychodu.

W żadnym razie wpis do ewidencji działalności gospodarczej nie przesądza o jej prowadzeniu. W świetle art. 14 ust. 1 cyt. ustawy przedsiębiorca może podjąć działalność gospodarczą w dniu złożenia wniosku o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. Wpis stanowi jedynie podstawę rozpoczęcia działalności gospodarczej w rozumieniu jej legalizacji i nie jest zdarzeniem utożsamianym z podjęciem takiej działalności. Rozpoczęcie działalności jest faktem, polegającym na podjęciu czynności mieszczących się w ustawowej definicji działalności gospodarczej tj. podejmowaniu działań w celu zarobkowym w sposób ciągły i zorganizowany. Takie czynności nie zostały przez wnioskodawczynię podjęte od dnia 1 lipca 2014 roku.

Sąd Apelacyjny podziela w pełni pogląd Sądu Najwyższego, w świetle którego podejmowanie czynności przygotowawczych polegających na poszukiwaniu kontrahentów umowy obejmującej zakres działań określony we wpisie do ewidencji oraz gotowość do podjęcia tych działań nie stanowią o rozpoczęciu wykonywania działalności gospodarczej w rozumieniu art. 13 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, jeżeli nie doprowadziły do

faktycznego jej uruchomienia (wyrok z dnia 18 października 2011 r. II UK 51/11, LEX nr 1110977). W przypadku wnioskodawczyni nie można mówić o uruchomieniu działalności od dnia 1 lipca 2014 roku, zatem brak podstaw do przyjęcia, że od tej daty działalność była prowadzona.

Zarówno Sąd Okręgowy jak i pełnomocnik skarżącej podkreślali fakt rozpoczęcia działań zmierzających do założenia strony internetowej i jej zaprojektowania oraz zawarcie umów o świadczenie usług księgowych z dotychczasowym pracodawcą i uzyskiwanego z tego tytułu wynagrodzenia, co miałyby świadczyć o prowadzeniu działalności. Okoliczności te wskazują jedynie na możliwość podjęcia działalności po rozpoczęciu faktycznie usług w zakresie objętym wpisem, co nie nastąpiło w czasie do 1 września 2014 roku, czyli do chwili stwierdzenia u wnioskodawczyni czasowej niezdolności do pracy. Nie można więc przyjąć, że wnioskodawczyni rozpoczęła prowadzenie działalności od dnia 1 lipca 2014 r. skoro podjęła jedynie czynności przygotowawcze do jej rozpoczęcia.

Skoro skarżąca nie prowadziła pozarolniczej działalności gospodarczej to nie powstał tytuł ubezpieczenia skutkujący obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym, rentowym i wypadkowym, wymieniony w treści art. 6 ust. 1 pkt 5 cyt. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

W uzasadnieniu wyroku Sąd odniósł się do wszystkich zastrzeżeń wnioskodawczyni i ocenił zasadność odwołania na podstawie powołanych przepisów z przytoczeniem ich treści i dokonaniem prawidłowej interpretacji z przywołaniem poglądów orzecznictwa w podobnych sprawach.

Sąd Apelacyjny w całej rozciągłości podziela zarówno ustalenia faktyczne, jak i wnioski prawnicze zawarte w motywach zaskarżonego wyroku. W tej sytuacji nie zachodzi potrzeba ich powtarzania (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 22 kwietnia 1997 roku II UKN 61/97 – OSNAPiUS 1998/3/104, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 1998 roku I PKN 339/98 – OSNAPiUS 1998/24/776). Podnieść należy dodatkowo, że skarżąca argumentami przytoczonymi w apelacji w żaden sposób nie podważyła zasadności stanowiska Sądu pierwszej instancji. Apelacja zawiera bowiem jedynie własną interpretację przepisów ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych i ustawy o swobodzie działalności gospodarczej odmienną od przyjętej przez Sąd Okręgowy i nie znajdującą potwierdzenia w treści tych przepisów. Można nawet odnieść wrażenie, że skarżąca zaprzecza treści przepisów ustawy normujących podleganie ubezpieczeniu społecznemu, usiłując wykazać, że przy podleganiu temu ubezpieczeniu zasadnicze znaczenie ma formalne zgłaszanie działalności, a nie faktyczne jej prowadzenie, powodujące powstanie tytułu ubezpieczenia.

Uzasadnienie wyroku spełnia wymogi art. 328 § 2 KPC – Sąd ustosunkował się do wszystkich dowodów i wyjaśnił powody, dla których odmówił wiary wyjaśnieniom stron, wskazał też podstawę prawną wyroku z powołaniem się na orzecznictwo Sądu Najwyższego.

W tej sytuacji Sąd Apelacyjny uznał, że zaskarżony wyrok w pełni odpowiada

przepisom prawa, dlatego apelacja nie może być uwzględniona i na mocy art. 385 KPC orzekł, jak w sentencji.